

Ο Ελληνισμός και οι Τουρκικές Γεωστρατηγικές Επιδιώξεις

Γράφει ο Ιωάννης Αθ. Μπαλιζώης*

Το τελευταίο επεισόδιο της τουρκικής προκλητικότητας, που έλαβε χώρα την Τρίτη και 13/2/18, στην περιοχή των Ιμίων, μας προσέφερε πολλά και ιδιαίτερος ενδιαφέροντα στους τομείς της πολιτικής, της εθνικής στρατηγικής, της τουρκικής γεωστρατηγικής και της στάσης των διαφόρων διεθνών δρώντων. Αυτό το επεισόδιο σε μια πρώτη ανάγνωση αποτελεί αναβαθμισμένη και ποιοτική μεταβολή των τουρκικών προκλήσεων εις βάρος των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Είναι δε ακόμη το τρίτο αξιολογικά γεγονός τουρκικής επιθετικότητας και ωμής βίας κατά του Ελληνισμού, μετά την εισβολή στην Κύπρο το 1974, τα γεγονότα των Ιμίων το 1996 και το γκριζάρισμα της περιοχής.

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΓΕΩΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Αναλύοντας την τουρκική στάση, διαπιστώνουμε ότι η Τουρκία κλιμακώνει την επιθετικότητά της σε τρία μέτωπα σήμερα. Στην

Συρία, εισβάλλοντας στο έδαφος ξένης χώρας στην περιοχή του Αφρίν, μοναδική περίπτωση χώρας που έχει εισβάλει σε τρία κράτη σήμερα, (Κύπρος, Ιράκ και Συρία), στην Κυπριακή ΑΟΖ, με την πειρατική ενέργεια επί ενός άλλου κράτους, μέλους της Ε.Ε. και την απροκάλυπτη δολοφονική επίθεση τουρκικής ακταιωρού κατά Ελληνικού σκάφους του Λιμενικού μας. Φαίνεται ότι η τουρκική πολιτική, δείχνει να πιστεύει ότι μπορεί να κάνει πράξη τη θεωρία των «δυόμισι πολέμων», μία άκρως επικίνδυνη θεωρία που είχε αναπτύξει ο πρώην αρχηγός των Ενόπλων Δυνάμεων της γειτονικής χώρας, ναύαρχος ε.α. Μπουλέντ Μποστάνογλου. Δηλαδή ένας πόλεμος στην Συρία, ένας πόλεμος με την Ελλάδα και μισός πόλεμος στο εσωτερικό της χώρας με τους Κούρδους.

Ο πρόεδρος Ερντογάν ωθείται σε αυτή την επικίνδυνη πολιτική του, από τους εξής παράγοντες:

Α. Οι μέχρι τώρα αποτυχίες στο μέτωπο του Αφρίν, όπου ενώ υποσχέθηκε την κατάληψη του Κουρδικού αυτού καντονιού στο ΒΔ άκρο της Συρίας, λόγω της σθεναρής αντίστασης των Κούρδων. Και παρά την στήριξη των «φίλων» Ρώσων, που απενεργοποίησαν την αντιαεροπορική τους άμυνα, για να δράσουν τα τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη και παρά την χρήση ως εμπροσθοφυλακή του Τουρκικού στρατού του FSA (Free Syrian Army), ένοπλα απομεινάρια της Συριακής αντιπολίτευσης, το Αφρίν αντιστέκεται και εκμηδενίζει τις τουρκικές φιλοδοξίες, γιατί οι Κούρδοι της Συρίας υπερασπίζονται την πατρίδα τους.

Β. Οι ενεργειακές εξελίξεις στην ΑΟΖ της Κύπρου, όπου νέα κοιτάσματα ανακαλύπτονται και μεγάλες ξένες εταιρείες συμμετέχουν στο παιχνίδι της ανεύρεσης και εξόρυξης Υ/Δ. Έτσι με μια πρωτοφανή πειρατική ενέργεια τουρκικά πολεμικά σκάφη εμποδίζουν πλατφόρμα γεώτρησης της Ιταλικής ENI να μεταβεί στο χώρο των ερευνών, στο οικόπεδο 3 της Κυπριακής ΑΟΖ. Φυσικά δεν τολμά να κάνει νταηλίκια στα οικόπεδα που έχουν αναλάβει οι Γαλλικοί, Αμερικανικοί και Ισραηλινοί κολοσσοί TOTAL, EXON MOBIL κλπ.

Γ. Οι κατηγορίες της αξιωματικής αντιπολίτευσης της Τουρκίας κατά του Ερντογάν, για εθνική μειοδοσία, αφού στην διάρκεια της διακυβέρνησής του, άφησε την Ελλάδα να «αρπάξει» 18 νησιά στο Ανατολικό Αιγαίο, που ανήκουν στην Τουρκία.

Δ. Ο Τούρκος πρόεδρος χρειάζεται σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε επιτυχίες και «κατακτήσεις», για να επανεκλεγεί στις εκλογές του 2019.

Έτσι ο αδύναμος κρίκος στην παρούσα κατάσταση, είναι σύμφωνα με τις τουρκικές εκτιμήσεις, η Ελλάδα, λόγω της καταστροφικής πολιτικής κατευνασμού και μη κλιμάκωσης της έντασης και των προκλήσεων που ακολουθεί συνεχώς τα τελευταία χρόνια. Ο πιο εύκολος στόχος για να στήσουν το σκηνικό των προκλήσεων είναι τα γκριζοποιημένα Ελληνικά Ίμια, με την κατάπτυστη για την Ελλάδα μυστική συμφωνία του 1996 «No Troops, no Ships, no Flags», που αποκάλυψε η εφημερίδα «Καθημερινή», τον Ιανουάριο 2011.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

Σε ότι αφορά τις διεθνείς αντιδράσεις και τον ΟΗΕ θα λέγαμε ότι κυμαίνονται από την αδιαφορία και τη αφωνία, έως την επιτήδεια ουδετερότητα, εξομοιώνοντας τον θύτη με το θύμα, δίδοντας ανούσιες συμβουλές αποκλιμάκωσης, συνδιαλλαγής και επίλυση του θέματος μεταξύ των ενδιαφερομένων!!!!

Η ΕΕ, που είχε υποχρέωση να στηρίζει δύο κράτη – μέλη της, δεν έχει την πολιτική και στρατιωτική δυνατότητα να το κάνει, καθόσον στερείται ολοκληρωτικά των δομών που θα της επέτρεπαν να ταχθεί υπέρ της Κύπρου και της Ελλάδας, ακόμη και αν το ήθελε. Ακόμη, πλείστα ευρωπαϊκά κράτη είναι και απρόθυμα, αλλά και προφανώς αδύναμα, για έμπρακτη στήριξη, παρά για μια λεκτική συμπαράσταση, κάτι που η Ερντογανική Τουρκία ούτε το λαμβάνει υπόψη.

Από την άλλη, ο μεγάλος μας σύμμαχος ΗΠΑ, που σήμερα οι σχέσεις μας βρίσκονται στο καλύτερο σημείο, αρκέστηκε σε ρόλο Ποντίου Πιλάτου, και σε ανούσιες συμβουλές. Όπως ορθότατα επισημαίνει και σε άρθρο του της 18-2-18, στην εφημερίδα «Νέα Σελίδα», ο Αναπλ. Καθηγητής της ΣΣΕ, Κων-νος Γρίβας, οι ΗΠΑ βρίσκονται σε σύγχυση αναφορικά με το πώς θα κινηθούν σε αυτό τον νέο κόσμο, ενώ έναντι της Τουρκίας, ακολουθούν όπως διαπιστώνουμε μια πολιτική κατευνασμού μέχρι τώρα, θεωρώντας ότι μια επίσημη ρήξη θα ήταν καταστρεπτική για την πολιτική τους, καθώς θα είχαμε σημαντικά και ενδεχομένως ολέθρια ρήγματα, τόσο στο ΝΑΤΟ, όσο και στον Ανασχετικό Δακτύλιο (Rimland), της Γεωπολιτικής θεωρίας του Nickolas Spykman, δομικό στοιχείο της Αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής μετά τον Β΄ΠΠ, μέχρι και σήμερα. Έτσι θα πρέπει

να κατανοήσουμε, ότι δεν θα πρέπει να προσμένουμε τον αγαθό γίγαντα, ή το ξανθό γένος να μας σώσει, αλλά θα πρέπει να το φροντίσουμε εμείς πρωτίστως, με την βοήθεια και τις συμμαχίες που πρέπει να καλλιεργήσουμε.

Πόλεμος ένδοξος, ειρήνης αισχράς αιρετώτερος.

Δημοσθένης

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Θα πρέπει να ευχαριστούμε τον πρόεδρο Ερντογάν, καθόσον κάνει ότι είναι δυνατόν ο άνθρωπος να μας δείχνει τις προθέσεις του, την πολιτική του και την εθνική στρατηγική του, που είναι επιθετική, αναθεωρητική και έχει εδαφικές διεκδικήσεις κατά της Ελλάδος. Επίσης η κρίση αυτή μας απέδειξε την ουτοπική αντίληψη που καλλιεργήθηκε επί δεκαετίες στην εφησυχασμένη Ελληνική κοινωνία, ότι η Ελλάδα ως μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν κινδυνεύει από κανέναν, ιδιαίτερα από ένα σύμμαχο-μέλος του ΝΑΤΟ και ότι τα σύνορα της Ελλάδος είναι Ευρωπαϊκά σύνορα, άρα η ασφάλειά των είναι και υποχρέωση όλων των Ευρωπαϊκών κρατών και όχι και τόσο των Ελλήνων!! Εξάλλου η ανεύθυνη, απαράδεκτη και ολέθρια απόφαση πρώην ΥΕΘΑ, για μείωση της θητείας σε 9 μήνες, τι άλλο σημαίνει; Αλλά φευ!!! Ο Ερντογάν έχει θέσει σε λειτουργία μια μακρόπνοη, μεγαλοπρεπή και φιλόδοξη πολιτική επιδίωξη, στο να καταστήσει την Τουρκία, αρχικά μεγάλη περιφερειακή δύναμη στην Ανατ. Μεσόγειο και την Μέση Ανατολή και σε δεύτερη φάση σε ένα παγκόσμιο πόλο-κρατικό δρώντα, εφάμιλλο των ΗΠΑ, Ρωσίας, Κίνας, Ε.Ε. στο νέο παγκόσμιο πολυπολικό σύστημα που ήδη διαμορφώνεται. Πολύ φιλόδοξο πρόγραμμα και συνάμα πολύ επικίνδυνο και για τον ίδιο και για την Τουρκία, αν αποτύχει. Αν ο Σουλτάνος όμως το επιτύχει τότε θα εκπληρώσει το όνειρό του, να γίνει ο νέος Ατατούρκ (πατέρας των Τούρκων), ξεπερνώντας τον παλιό Μουσταφά Κεμάλ, ιδρυτή της νέας Τουρκίας, εμείς δε είναι βέβαιο ότι θα γίνουμε τουρκικό προτεκτοράτο, ευνουχισμένο εθνικά και ακρωτηριασμένο εδαφικά. Η πατρίδα θα πρέπει να αντιμετωπίσει άμεσα (χθες και όχι σήμερα) την γεωπολιτική μεταβολή και μετάλλαξη της Ισλαμικής Ερντογανικής και ανεξέλεγκτα επιθετικής Τουρκίας. Θα πρέπει με κάθε κόστος να εφαρμόσουμε μια νέα υψηλή Εθνική Στρατηγική, με ψυχραιμία και αποφασιστικότητα, ιδιαιτέρως με εθνική ομοψυχία, που σε ότι αφορά

το πολιτικό προσωπικό σήμερα δεν υφίσταται δυστυχώς, που η Εθνική αυτή Στρατηγική να εδράζεται σε ισχυρή αποτρεπτική στρατηγική έναντι της Άγκυρας. Οι δηλώσεις του Έλληνα ΥΠΕΞ, ότι η Ελλάδα στο μέλλον δεν θα αντιμετωπίσει με ειρηνικό τρόπο μελλοντικές τουρκικές ενέργειες κινούνται φυσικά προς την σωστή κατεύθυνση, αρκεί να μην παραμείνουν μόνο λόγια.

Ας κοιτάξουμε κατάματα την Τουρκία, χωρίς φοβικά σύνδρομα, χωρίς την ολέθρια πολιτική κατευνασμού του παρελθόντος. Η Τουρκία δεν είναι ούτε αήττητη, ούτε τόσο φοβερή, όπως πολλοί εδώ στην Ελλάδα Τουρκολάγνοι την παρουσιάζουν. Οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, παρά τις τεράστιες μνημονιακές περικοπές, παραμένουν σε υψηλό επίπεδο ετοιμότητας και επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας. Δεν υπάρχει σύγκριση Έλληνα με Τούρκο, στον Στρατό, στο Ναυτικό, στην Αεροπορία. Η τουρκική στρατιωτική ισχύς είναι υπερεκτιμημένη, έχει δομικές αδυναμίες αντιφάσεις, ελλείψεις σε ανώτατα έμπειρα στελέχη, προβλήματα ηθικού, ομογένειας, συναδελφικότητας, ιδιαίτερα μετά το πραξικόπημα του Ιουλίου 2016. Οι δε φαραωνικές φιλοδοξίες και επιδιώξεις του Σουλτάνου Ερντογάν, δημιουργούν αντιπαλότητες, ανταγωνισμούς, μισαλλοδοξίες και ξυπνούν δυσάρεστες μνήμες οθωμανικής αυτοκρατορίας, που ενυπάρχουν στο DNA όλων των λαών της Μέσης Ανατολής και της Βαλκανικής. Τέλος, εκτιμώ ότι πρέπει να υπάρξει εθνική ομοψυχία και να ενημερωθεί ο Ελληνικός λαός για την πραγματική κατάσταση, τις ενδεχόμενες εξελίξεις, ώστε να προετοιμαστεί για το χειρότερο, που ευχόμαστε να μην υλοποιηθεί και να συνδράμει στην νέα εθνική προσπάθεια.

Άνδρες πόλις και ού τείχη, ουδέ νῆες ανδρῶν κεναί.

Η πόλη [και η δύναμή της] είναι οι άντρες και όχι τα τείχη ούτε τα άδεια πλοία. Θουκυδίδης,

*** Ο Ιωάννης Αθ. Μπαλιτζώης είναι Αντγος (ε.α.), πρώην ΑΚΑΜ Τελ Αβίβ, πρώην Αξχος επιχειρήσεων της ECMM στον πόλεμο της Βοσνίας, Απόφοιτος Tactical Intelligence School (U.S. Army), Μεταπτυχιακό (M.Sc.) στην Γεωπολιτική Ανάλυση, Γεωστρατηγική Σύνθεση και Σπουδές Άμυνας και Διεθνούς Δικαίου του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, μέλος του ΔΣ του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ).**